

Publicerad 2011-06-26 06:01 av Monika A Mirsch

blomstermuren

vid midsommarände

datorsurret och fönsterglas
mellan dig och mig

jag andas ditt syre
du binder mitt dioxidum carbonis

du en växt
jag ett djur

dina vita knoppar sväller
skimrande kronblad sträcker på sig

du doftande famn
muren av stjärnögda blomster

.

.

Hon är ingen liten näpen tös,
nej en svällande madam,
flera meter i höjd
men i synnerhet i bredd.

.

.

medan morgonljuset
genom dimhöljet
sakta sig sänker

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Monika A Mirsch med Poeter.se id #29409 innehar upphovsrätten